Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 156 (2026 m. lapkritis)

Lapkričio 29 dieną *Pranciškoniškoji šeima švenčia*
Visų Serafiškojo ordino šventųjų iškilmę, vieną dieną paminėdama
visų trijų šv. Pranciškaus įsteigtų ordinų šventuosius bei palaimintuosius.
Ši data pasirinkta neatsitiktinai – 1223 m. lapkričio 29 d.
popiežius Honorijus III savo bule „Solet annuere“
oficialiai patvirtino šv. Pranciškaus Asyžiečio Regulą.
Tai tapo reikšmingu įvykiu visos Pranciškoniškosios šeimos istorijoje.

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino **2026–2027 m. veiklos planas:**

- Tarptautinė pasauliečių pranciškonų solidarumo diena | lapkričio 17 d., minint šv. Elžbietą Vengrę, brolijose;
- Profesų ugdymo programa pranciškonizmo temomis | nuo sausio mėn. nuotoliniu būdu (pirmieji susitikimai – sausio 22, kovo 19 ir gegužės 21 d.);
- „Magnifica humanitas“ knygų klubas | nuo sausio mėn. nuotoliniu būdu (sausio 24, vasario 28, kovo 28, balandžio 25 ir gegužės 23 d.);
- Praktinis kursas broliškiems vadovams | sausio 9 d., 10 val., nuotoliniu būdu;
- OFS dvasinių asistentų susitikimas | sausio 30 d., vieta bus tikslinama;
- Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino XV Nacionalinis ugdymo seminaras | vasario 20 d. OFM Conv Klaipėdos Šv. Antano Paduviečio vienuolyne;
- Piligriminė kelionė į Italiją šv. Pranciškaus pėdomis | balandžio 10–19 d. (daugiau informacijos jau netrukus);
- Laudato Si savaitė | gegužės mėn. brolijose;
- Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino XIII Nacionalinė kapitula ir IX Nacionalinė rinkimų kapitula | birželio 4–5 arba 25–27 d. (laukiama CIOFS Prezidiumo patvirtinimo), vieta taip pat bus tikslinama;
- Pranciškoniškosios šeimos vaikų šventė | birželio 19 d. Kretingoje.

Toliau bus tęsiamos *maldos akcijos*: Pranciškoniškosios šeimos atgailos vakarai (pirmaisiais mėn. sekmadieniais Kretingoje, pas šv. Klaros seseris), Maldos skydas už Ukrainą (kasdien, 20 val. per Zoom), Šv. Pranciškaus Asyžiečio ikonos piligrimystė po OFS brolijas ir šeimas Lietuvoje; *tarptautinės iniciatyvos*: Socialinė akcija „Well4Africa“ („Šulinys Afrikai“) ir Pranciškoniškosios šeimos Karalienės ikonos piligrimystė po Europos brolijas. Savo darbą toliau tęs *nacionalinės brolijos darbo grupės*: Regulos ir GK vertimo redakcijos darbo grupė ir Jurgio Ambraziejaus Pabrėžos darbo grupė.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Leono XIV: UŽ TEISINGĄ TURTO NAUDOJIMĄ. Melskimės, kad materialinis turtas būtų tinkamai naudojamas, ir, atsispyrus egoizmo pagundai, visada būtų skiriamas bendram gėriui ir solidarumui su stokojančiaisiais.

Pasauliečių pranciškonų ordino: Už Tarptautinę Jaupra Asamblėją Asyžiuje ir už CIOFS Prezidiumą. Už pagyvenusius, sergančius, pensininkus OFS brolius ir seseris. Už Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo brolijos atgimimą iš Dvasios.

KONTAKTAI:
Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas | Secular Franciscan Order in Lithuania
Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT287044060003604017
ofs@ofs.lt (Nacionalinė taryba), ofs.lietuvoje@gmail.com (Sekretoriatas); www.ofs.lt; Facebook @ofs.lt
Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:
Nacionalinė ministrė Jogilė Teresa Ramonaitė OFS (+370 671 73870; jogileteresa@yahoo.com)
Nacionalinė viceministrė Nijolė Raudytė OFS (+370 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)
Nacionalinė ugdymo magistrė Kristina Petrutytė OFS (+370 652 83698; petrutyte@gmail.com)
Nacionalinis sekretorius diak. Nerijus Čapas OFS (8 699 13671; nerijus.capas@gmail.com)
Nacionalinis ekonomas Romualdas Ulonas OFS (+370 608 87828; ulonas@gmail.com)
CIOFS narė ir nacionalinė broliška vadovė Virginija Mickutė OFS (+370 682 18060; virginija.mickute@gmail.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Antanas Grabnickas OFM (+370 680 25115; antanas3@outlook.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Piotr Strocen OFM Conv (+370 691 45100; piotrstrocen@tlen.pl)

Tema: PASAULIEČIŲ PRANCIŠKONŲ ORDINO GENERALINIO MINISTRO TIBOR KAUSER OFS LAIŠKAS, ŠVENČIANT TRANZITO JUBILIEJŲ

[Tęsinys. Pradžia mėnraštyje Nr. 155]

Penktosios durys: meilės ir aistros dovana. Ypatingą, malonės kupiną patirtį šv. Pranciškus turėjo La Vernos kalne. Jis nuolat troško visiškos vienybės su Kristumi. Tą slėpiningą akimirką jis neprašė Kristaus, kad kažką galėtų padaryti ar atlikti geriau, bet kad galėtų išgyventi tai, kas jam būtų reikšmingiausia. Tą akimirką iš žmogaus, norėjusio veikti, Pranciškus tapo žmogumi, kuris tiesiog yra su Kristumi. Užuot daręs, vadovavęs, vedęs kitus, jis prašė tik meilės ir aistros dovanos. Dievas padovanojo jam stigmas ir visa, ko jis prašė. Pranciškus perėjo pro kitas duris. Jo gyvenime vienybė su Kristumi tapo daug svarbesnė už gerų ir teisingų darbų atlikimą, nors jų jis niekada neatsisakė. Dievas vedė jį į gyvenimą, kuriame jis pilnai patirs meilę ir atjautą. *Buvimas* meilės ir atjautos Kristui pilnatvėje jam tapo svarbiau už bet kokių meilės ir gailestingumo darbų dėl Kristaus *darymą*. Dėkokime už mylintį ir aistringą *buvimą* kartu su Kristumi, nes būtent tai mums leidžia kažką dėl Jo padaryti su meile ir atjauta.

Šeštosios durys: būties gelmė. Visi pasieksime akimirką, kai *buvimas* taps kažkuo daug paprastesniu, bet kartu daug gilesniu. Šv. Pranciškus turėjo pereiti šias duris, kai sirgo, apako ir nebegalėjo nieko padaryti. Nedaugelis iš mūsų būtų galėję išlaikyti tokią dėkingą ir džiugią dvasią, kokią šv. Pranciškus turėjo paskutiniaisiais savo gyvenimo metais. Nebegalėdamas judėti, matyti ir veikti, jis atrado tikrąją gyvenimo vertę: Dievas mus myli dėl to, kas esame, o ne dėl to, ką darome. Šv. Pranciškus perėjo pro šeštąsias duris ir pasiekė tokią neturto gelmę, kai ne tik neturėjo nieko savo, bet ir prarado regėjimą, sveikatą bei jėgas. Perėjęs šias duris jis pasiekė tokią ramybę Dievo rankose, kad iš tiesų galėjo parašyti „Kūrinijos giesmę“. O kaip mes? Ar galim surasti ramybę savo sunkumuose? Ko reikia, kad pasijaustume esantys Dievo rankose?

Septintosios durys: iš šio pasaulio į dangų. Kūno mirtis yra gyvenimo dalis. Tačiau tai nėra džiaugsminga akimirka, kartais ji būna labai sunki. Tai sunkios valandos ir dienos. Tai gedulas ir paprastai tyla. Tačiau muzika taip pat prasideda tyloje. Tyla yra muzikos dalis, tai pasiruošimas. Nors mirtis yra gyvenimo čia, žemėje, pabaiga, bet ji nėra galutinė. Mes tikime ir viliamės, kad toliau gyvensime su Dievu danguje. Štai ką suprato ir kuo tikėjo šv. Pranciškus bei jo broliai. Todėl tai ir vadiname *„transitus“*.

Šią savo gyvenimo akimirką šv. Pranciškus galėjo išgyventi gyvenimo pilnatvę. Visa, ką buvo gavęs iš Dievo, sutilpo į šią vieną akimirką. Jis tapo Didžiojo Karaliaus šaukliu, šlovinančiu Dievą ir paskutinėmis savo gyvenimo akimirkomis. Jis išgyveno saldumą ne tik ragaudamas ponios Jakobos saldumynus, bet jautė taip pat ir vidinį saldumą. Pranciškų supo jo broliai – paskutinėse jo gyvenimo akimirkose dalyvavo jo brolija. Jis palaimino kiekvieną savo brolį ir tuo pat metu galėjo pajusti didžiausią meilę bei didžiausią aistrą. Jis nebegalėjo nieko padaryti, tik atiduoti savo gyvenimą

į Dievo rankas. Jo Tranzitas buvo ramybės akimirka, išgyventa ne kaip kažko pabaiga, bet kaip Perėjimas: *„Vienas nemažai pagarsėjęs jo brolių ir mokinių... matė, kaip šventojo tėvo siela virš gausybės vandenų pakilo stačiai į dangų. Ji buvo panaši į didelę kaip mėnulis žvaigždę ir, spindėdama tartum skaisti saulė, ant baltutėlaičio debesėlio buvo nunešta aukštyn“* (1 Cel, 110).

Eikime pirmyn! Dievas vedė šv. Pranciškų per visą gyvenimą iki pat mirties spalio 3-iosios naktį. Išorinių dalykų svarbą jam galutinai pakeitė svarba to, kas yra žmogaus viduje. Nuo triukšmingo gyvenimo, skelbimo darbais ir žodžiais, jis priėjo iki visiškai tylaus gyvenimo, kai nelieka nei veiksmų, nei žodžių, tik *buvimas*. Nuo spartaus gyvenimo prie lėto gyvenimo būdo. Nuo Evangelijos skelbimo tuo, ką sakai ir ką darai, prie Evangelijos skelbimo tuo, ką priimi ir ko klausaisi. Galiausiai jis tapo *„didžiojo Karaliaus šaukliu“* (1 Cel, 16), tačiau visai kitaip nei pradžioje įsivaizdavo.

Stebėkime ir kreipkime dėmesį į tai, kaip ir kur Dievas mus veda – nuo mūsų pačių sumanymų į Jo planą, nuo šio pasaulio dalykų į Dievo dalykus. Dievas nedaro skirtumo tarp šv. Pranciškaus ir kiekvieno iš mūsų, Jis mus visus trokšta nuvesti į dangų. Pažvelkime į šv. Pranciškų, kad taip pat galėtume ištarti: *„Tam nuostabiam darbui, kurį sumanė, Dievas nerado visoje žemėje menkesnės būtybės už mane“* (Žiedeliai, 10). Dievas atvėrė ir mums šias septynias duris, kad galėtume parodyti nuostabų Dievo darbą mūsų gyvenime.

Praėjus šiems trejiems metams, po 2026 m. spalio 4 d. iškilmės, mūsų gyvenimas negali būti toks pat kaip anksčiau. Jis negali tęstis taip lyg nieko ypatingo nebūtų įvykę. Prisimindami paskutiniuosius šv. Pranciškaus gyvenimo metus, mes gavome daugybę lobių, ir tai yra atsakomybė. Esame atsakingi už tai, kad mokytumės iš to, ką girdėjome, matėme ir išgyvenome. Esame atsakingi tuo dalytis ir padaryti savo brolijas geresnėmis vietomis gyventi mūsų pašaukimu.

Dėkokime tiems, kurie praeityje buvo įkvėpti šv. Pranciškaus, nes be jų pavyzdžio, mokymo ir ištikimybės mes irgi negalėtume būti pranciškonai. Gyvenkime ir perduokime šį dvasingumą taip, kad ateisiantys po mūsų galėtų pasakyti: kaip nuostabu, kad pranciškoniška charizma yra gyva ir išliekanti.

Spalio 4-ąją mes nešvenčiame mirties. Mes prisimename Dievo malonę ir dėkojame už šv. Pranciškų, mes prisimename jo Tranzitą – Perėjimą iš šio pasaulio į dangų. Tegul šv. Pranciškaus Tranzito atminimas mus visus įkvepia atnaujinti savo pašaukimą ir misiją. Temoko ir teveda mus Dievas šv. Pranciškaus pavyzdžiu, kad pabaigoje kiekvienas galėtume pasakyti: *„Aš savo dalį atlikau, ką turite daryti jūs – tepamoko jus Kristus!“*

Visi mes *„danguje tebūsime pripildyti Aukščiausiojo Tėvo palaiminimo, o žemėje – Jo mylimojo Sūnaus su Švenčiausiąja Dvasia palaiminimo“* (plg. Testamentas, 4).

Šventasis Pranciškau, melski už mus!

Jūsų brolis ir ministras
Tibor Kauser OFS
2026 m. spalio 4 d., Roma

UŽDUOTIS. Įkvėpti generalinio ministro įžvalgų, pasiryžkime, kad po didžiųjų pranciškoniškųjų jubiliejų šventimo mūsų gyvenimas neliks toks pat kaip anksčiau, bet atsakingai dalinsimės gautais lobiais ir stengsimės savo brolijas padaryti geresnėmis vietomis gyventi mūsų pašaukimu.